

ROMÂNIA

**CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII
PLENUL**

HOTĂRÂREA nr. 1052

din 12 octombrie 2017

Analizând proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, transmis spre avizare de către Ministerul Afacerilor Interne;

În temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE :

Art. 1 - Avizează favorabil proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, **cu observațiile din Anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.**

Art. 2 - Hotărârea se transmite Ministerului Afacerilor Interne.

Dată în București, la 12 octombrie 2017.

Presedinte,
Judecătoarea Mariana Gheța

1 9 0 9

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii
nr. 1052 din 12 octombrie 2017

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene

În urma examinării proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, transmis spre avizare de Ministerul Afacerilor Interne.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

În temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

În baza Hotărârii nr. 1052 din 12 octombrie 2017 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii:

Avizează favorabil proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, cu următoarele observații:

1. Observațiile de la pct. 3 C și 4 din Anexa la Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 732 din 27 iunie 2017, vizând necesitatea reformulării la art. 33 alin. (8) (în proiectul modificat alin. 9) a sintagmei după "împlinirea a jumătate din perioada pentru care a fost dispusă", respectiv transpunerea corectă a art. 32 alin. (1) din Directivă, care nu prevede "încetarea interdicției" de a se afla pe teritoriul unui stat membru, ci numai dreptul de a solicita "ridicarea interdicției" în anumite circumstanțe **nu au fost preluate.**

1 9 0 9

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

*Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii
nr. 1052 din 12 octombrie 2017*

Argumentul pentru care nu au fost însușite aceste observații a fost procedura prevăzută în ultimele trei alineate ale art. 33 din proiect, care are ca și coordonate următoarele:

- procedura se inițiază numai la cererea, însoțită de probe, a persoanei în cauză, ceea ce înseamnă că cererile repetate sau nejustificate vor fi tratate similar oricărei alte situații în care persoanele diverse își exercită în mod necorespunzător dreptul de a sesiza instanța de judecată;

- propunerile cuprinse în proiect stabilesc un cadru normativ potrivit căruia „dreptul de a solicita ridicarea interdicției”, prevăzut de Directiva 2004/38/CE, să fie unul efectiv. În acest context, potrivit emitentului proiectului, este necesar ca dispozițiile legale să prevadă, corelat cu natura hotărârii prin care a fost dispusă „interdicția”, atât faptul că aceasta poate fi ridicată, cât și condițiile în care se poate ajunge la această decizie.

Plenul apreciază că reformularea art. 33 alin. (3) – (11) este în continuare necesară, iar argumentele invocate de inițiatorul proiectului nu sunt de natură a înlătura viciile reglementării semnalate anterior, cu toate că unele dintre observațiile anterioare au fost preluate.

Astfel, așa cum s-a precizat și în anexele la avizele anterioare, **dintre drepturile interzise ca pedeapsă complementară, dreptul străinului de a se afla pe teritoriul României [art. 66 alin. (1) lit. c) C. pen.] nu poate fi interzis și ca pedeapsă accesorie deoarece, aceasta executându-se în același timp cu pedeapsa închisorii, condamnatul străin trebuie să se poată afla pe teritoriul țării ca să se poată executa pedeapsa privativă de libertate.**

Prin urmare, dispozițiile art. 33, în forma propusă, ar trebui să facă referire numai la pedeapsa complementară.

Modificările propuse la art. 33 alin. (3)-(11) din proiectul de lege au fost determinate de necesitatea transpunerii art. 33 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului, potrivit căroră „(1) *Expulzarea poate fi dispusă de statul membru gazdă ca pedeapsă sau măsură accesorie a unei pedepse privative de libertate numai cu respectarea cerințelor prevăzute la articolele 27, 28 și 29.*

(2) *În cazul în care decizia de expulzare menționată la alineatul (1) este pusă în executare după mai mult de doi ani de la emiterea sa, statul membru verifică dacă persoana respectivă continuă să constituie un pericol real și actual la adresa ordinii publice sau a siguranței publice și stabilește dacă de la data emiterii deciziei de expulzare s-a produs vreo schimbare efectivă a împrejurărilor”.*

În acest sens, proiectul de lege a propus ca pedeapsa accesorie sau complementară de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României să nu se mai execute dacă a trecut o perioadă mai mare de 2 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost dispusă și se constată că persoana în cauză nu mai reprezintă o

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

*Anexă la Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii
nr. 1052 din 12 octombrie 2017*

amenințare reală și actuală la ordinea publică sau securitatea națională, ca urmare a producerii unor schimbări efective ale împrejurărilor în care aceasta a fost dispusă [(art. 33 alin. (3)].

De asemenea, potrivit propunerii pentru alin. (9), executarea pedepsei accesorii sau complementare de interdicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României încetează dacă, după împlinirea a jumătate din perioada pentru care a fost dispusă, calculată de la data începerii executării, se constată că persoana în cauză nu mai reprezintă o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa ordinii publice sau a securității naționale.

Soluția propusă la art. 33 alin. (9), în ultima variantă, este mai favorabilă decât cea cuprinsă în art. 33 din Directiva 2004/38/CE, dar este conformă principiilor avute în vedere la emiterea acestei directive, restrângerea dreptului de liberă circulație neimpunându-se în lipsa temeiurilor care au stat la baza acestei măsuri.

Totuși, având în vedere argumentele anterior prezentate, referitoare la imposibilitatea aplicării interdicției dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României ca pedeapsă accesorie, ci doar ca pedeapsă complementară, rezultă că executarea acesteia se va face potrivit art. 68 C. pen., respectiv *după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau la data liberării condiționate.*

În aceste condiții, în majoritatea situațiilor în care a fost dispusă, executarea pedepsei complementare a interdicției dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României va avea loc la un interval de timp mai mare de 2 ani de la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare prin care a fost dispusă.

În ceea ce privește observațiile privind formularea sesizării de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate și prevederea clară a termenului în care acesta trebuie să formuleze sesizarea, acestea au fost însușite doar în ceea ce privește art. 33 alin. (5), întrucât în forma actuală a textului se prevede că judecătorul de supraveghere a privării de libertate sesizează instanța competentă **de îndată** ce sunt îndeplinite condițiile, însă observația subzistă cu privire la art. 33 alin. (7) (alineatul 6 în proiectul anterior) care nu prevede un termen pentru sesizare.

Observația referitoare la stabilirea unor criterii de timp legate de promovarea acțiunii prin referirea inclusiv la momentul liberării condiționate sau la data la care pedeapsa principală a închisorii ar urma să fie executată sau considerată ca executată, a fost preluată, prin modificarea alineatului (5) și introducerea unui nou alineat (6). În concret, au fost instituite mai multe condiții cumulative pentru sesizarea instanței de executare, printre care și condiția prevăzută la art. 33 alin. (5) lit. d) din proiect. Astfel, dacă se solicită instanței să nu se mai pună în executare pedeapsa complementară de interdicere a dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României este necesar ca

1 9 0 9

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

*Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii
nr. 1052 din 12 octombrie 2017*

liberarea din penitenciar a persoanei în cauză să fie iminentă, la alin. (6) fiind detaliat acest concept.

Însă, acest mod de reglementare, pe de o parte nu oferă soluții clare în cazurile în care executarea pedepsei principale s-a stins prin împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei, și pe de altă parte, textele sunt echivoce în ceea ce privește titularii dreptului de a sesiza instanța în toate cazurile prevăzute la art. 33.

Potrivit formei actuale a proiectului, pot fi formulate trei categorii de cereri privind pedeapsa accesorie sau complementară constând în interzicerea dreptului de a se afla pe teritoriul României și anume: solicitarea de a nu se pune în executare pedeapsa potrivit art. 33 alin. (3), formulată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate conform alin. (5) al aceluiași articol, solicitarea de suspendare a executării pedepsei potrivit art. 33 alin. (7), formulată de judecătorul delegat cu executarea conform alin. (8) al aceluiași articol, respectiv solicitarea de încetare a executării pedepsei potrivit art. 33 alin. (9), formulată la solicitarea persoanei în cauză conform alin. (10) al aceluiași articol.

Un aspect important este faptul că prerogativa de a investi instanța competentă cu solicitările având obiectul clar delimitat (neexecutare, suspendare, încetare) este conferită în mod explicit judecătorului de supraveghere a privării de libertate, judecătorului delegat cu executarea și persoanei în cauză.

O primă observație este faptul că nu rezultă în mod neechivoc posibilitatea persoanei interesate de a se adresa instanței cu o cerere prin care solicită să nu se mai pună în executare pedeapsa accesorie sau complementară, deoarece teza a doua a art. 33 alin. (4) se referă explicit la administrarea probelor, iar dreptul de a sesiza în cazul celorlalte tipuri de solicitări este reglementat explicit la alin. (5), alin. (7) și alin. (10) din art. 33.

De asemenea, probleme serioase de interpretare se pot ivi în cazul prescripției executării pedepsei principale, alături de care s-a dispus cu titlu de pedeapsă complementară interzicerea dreptului de a se afla pe teritoriul României.

În această situație, judecătorul de supraveghere a privării de libertate nu poate solicita instanței competente să dispună să nu se mai execute pedeapsa complementară, întrucât nu are cum să fie îndeplinită condiția de la art. 33 alin. (5) lit. d) din proiect, privind iminența liberării din penitenciar a persoanei în cauză.

Nici judecătorul delegat și nici persoana interesată nu pot solicita suspendarea executării, respectiv încetarea executării unei pedepse complementare a cărei executare nici nu a început.

Prin urmare, singura soluție care ar permite să nu se mai execute pedeapsa complementară în conținutul prevăzut la art. 66 alin. 1 lit. c) din Codul penal în ipoteza prescripției executării pedepsei principale ar fi investirea instanței cu o solicitare de a nu

4

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

1 9 0 9

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

*Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii
nr. 1052 din 12 octombrie 2017*

se mai pune în executare această pedeapsă. Însă, în acest caz, după cum s-a arătat, nu rezultă clar aptitudinea persoanei interesate de a sesiza instanța, după cum nu este clar nici dacă în această ipoteză s-ar aplica condițiile cumulative de la art. 33 alin. (5) și (6) din proiect.

În concluzie, față de aceste precizări Plenul apreciază că se impune reformularea art. 33 din proiect pentru a fi corelat cu reglementările Codului penal în materia pedepselor accesorii și complementare și totodată, s-a apreciat că s-ar impune reglementarea mai clară și unitară a categoriilor de solicitări care pot fi formulate în această materie (neexecutare, suspendare, încetare), a titularilor dreptului de a investi instanța competentă, precum și a condițiilor care trebuie respectate pentru formularea solicitărilor.

2. Observațiile de la pct. 5 din Anexa la Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 732 din 27 iunie 2017, constând în prevederea în cuprinsul Codului penal a derogării de la dispozițiile art. 68 din Codul penal privind modalitatea de punere în executare a pedepsei complementare a interzicerii exercitării dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României și nu în legea specială, **nu au fost preluate.**

3. Observațiile de la pct. 6 din Anexa la Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 732 din 27 iunie 2017, având ca obiect reformularea prevederilor art. 33¹ alin. 1 lit. a) și b) și alin. (2) lit. a) și b) precum și ale art. II alin. (2) lit. a) și b) și alin. (3) lit. a) și b) prin eliminarea dispozițiilor care prevăd părăsirea voluntară a teritoriului României în anumite termene ca modalitate de executare a pedepsei accesorii de interzicere a exercitării dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României sau, în subsidiar, reglementarea clară a procedurii, cu delimitarea competențelor de punere în aplicare și verificare în această materie, **nu au fost preluate în noul proiect.**

4. Observațiile de la pct. 7 din Anexa la Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 732 din 27 iunie 2017, referitoare la includerea în cuprinsul art. 33¹ alin. (4) și (5) a mijloacelor de probă ce pot fi administrate în cadrul acestei proceduri pentru a dovedi faptul că persoana în cauză nu mai reprezintă o amenințare reală și actuală la ordinea publică, **nu au fost preluate.**

Refuzul preluării observației a fost motivat prin prisma faptului că procedura stabilită la art. 33¹ alin. (4) și (5) este indisolubil legată de procedura prevăzută la art. 33 alin. (3) și (4).

Cu privire la acest argument, Plenul îl consideră ca fiind susceptibil de observații, având în vedere că art. 33¹ alin. (5) face trimitere doar la condițiile prevăzute de art. 33 alin. (3) și nu la aspectele de procedură privind administrarea probelor, care sunt cuprinse la art. 33 alin. (4) teza a II-a. De asemenea, art. 33¹ alin. (4) și (5) instituie în sarcina

5

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

1 9 0 9

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

*Anexă la Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii
nr. 1052 din 12 octombrie 2017*

instanței de executare prerogativa de a se pronunța din oficiu numai în cazurile în care stabilește că **"nu sunt îndeplinite condițiile de la art. 33 alin. (3)"**. Astfel, nu rezultă clar prin ce se diferențiază această "pronunțare din oficiu" față de soluționarea cererilor adresate instanței de executare în baza art. 33 alin. (5), (7) sau (10) din proiect.

De asemenea, nu rezultă în mod foarte clar „legătura indisolubilă” dintre procedura prevăzută la art. 33¹ alin. (4) și (5) și cea prevăzută la art. 33 alin. (3) și (4), invocată de emitentul proiectului, în condițiile în care la art. 33¹ alin. (4) se face referire la un **"risc iminent și grav de încălcare a ordinii publice, sănătății publice sau securității naționale"** iar la art. 33 alin. (3) se utilizează sintagma de **"amenințare reală și actuală la ordinea publică sau securitatea națională."** Mai mult, din reglementarea art. 33¹ alin. (5) din proiect nu reiese motivul pentru care instanța de executare ar trebui să analizeze prioritar condițiile de la art. 33 alin. (3), din moment ce în cadrul procedurii de la art. 33¹ sunt prevăzute criterii proprii.

Reglementarea art. 33¹ alin. (5) din proiect este deficitară și din perspectiva faptului că "pronunțarea din oficiu" este condiționată de a se stabili în prealabil că "nu sunt îndeplinite criteriile de la art. 33 alin. (3) din proiect." Or, modul de investire nu poate fi condiționat de soluția ce urmează a fi pronunțată în urma administrării probelor și a deliberării și care în mod evident, nu poate fi anticipată la momentul sesizării.

Toate aceste necorelări pot genera premisele unei aplicări susceptibile de interpretări echivoce a viitoarelor dispoziții legale.

Cu deosebită considerație,

Președinte,
Judecător Mariana Ghena

